

Sygn. akt I C 157/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Hejnar

Protokolant: Małgorzata Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Lesku

na rozprawie sprawy

z powództwa E. C. (1)

przeciwko pozwanemu J. M. (1)

o zapłatę

I. ***z a s ą d z a*** od pozwanego J. M. (1) na rzecz powoda E. C. (1) kwotę 14.700,00 (czternaście tysięcy siedemset) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.03.2015 r. do dnia zapłaty,

II. ***z a s ą d z a*** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.417,00 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

III. ***n a k a z u j e ś c i q n ą ć*** od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Lesku kwotę 735,00 (siedemset trzydzieści pięć) zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, od której poniesienia powód został zwolniony.

Sygn. akt I C 157/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 grudnia 2015 roku

E. C. (1) domagała się w pozwie zasądzenia od J. M. (1) kwoty 14.700 zł. W uzasadnieniu wskazała, że zakupiła od pozwanego samochód osobowy, który nie mogła zarejestrować w Wydziale Komunikacji, gdyż sprzedający nie dopełnił wszystkich wymaganych formalności. Pojazd nie spełniał też swojej roli, gdyż wkrótce po zakupie nie chciał ruszyć z miejsca. Wobec tego powódka w dniu po zakupie odstąpiła od umowy. Przedłożyła opinię prywatną, z której wynika, że auto jest uszkodzone, kwalifikuje się do naprawy, nie spełnia warunków technicznych i nie nadaje się do eksploatacji. Pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował należności.

W odpowiedzi na pozew J. M. (1) wniósł o jego oddalenie. W jego ocenie odstąpienie od umowy sprzedaży nie jest ważne, gdyż powódka pisemnie oświadczyła, że stan pojazdu jest jej znany. Był sprawny i sprawdzony podczas jazdy testowej. Powódka bez problemu wyjechała z miejsca a samochód mógł być zepsuty w trakcie użytkowania go przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. (1) w lutym 2015 r. sprowadził po Polski samochód osobowy marki T. (...) zakupiony we Francji. Wywiesił kartkę z ofertą sprzedaży i pozostawił auto w warsztacie mechanicznym naprzeciw stacji benzynowej w U.. Na pojazd w dniu 18.03.2015 r. trafiła E. C. (1), która planowała zakup samochodu terenowego. Po jego obejrzeniu, sprawdzeniu

biegów terenowych, w obecności pozwanego przeprowadziła jazdę testową. Po niej podjęła decyzję o zakupie auta. Strony ustaliły cenę sprzedaży na kwotę 14.700 zł i umówiły się tego dnia popołudniu na podpisanie umowy w domu pozwanego. Na miejsce powódka przyjechała z koleżanką E. C. (2). Tam strony zawarły pisemną umowę kupna-sprzedaży pojazdu marki T. (...) za cenę 14.700 zł. Pozwany wydał powódce tablice i dokumenty francuskie. Zapewniał, że bez dodatkowych opłat zarejestruje auto w Wydziale Komunikacji. Powódka wracając do domu zajęła się zakupami i zatankowała kupione auto. Po przejechaniu ok. 10 km wskaźnik temperatury pojazdu wskazał wartość maksymalną. Powódka zatrzymała się a po podniesieniu maski zauważyła, że w samochodzie zagotowało wodę. Zadzwoiła do brata A. C., aby ten pomógł doholować auto do domu. O fakcie poinformowała też pozwanego, który miał przyjechać na drugi dzień i zobaczyć co się stało. Wieczorem po rozmowie z miejscowym mechanikiem powódka zadzwoniła do pozwanego i zdecydowała, że z uwagi na istotną usterkę odda auto. Ten obiecał przyjechać następnego dnia. Rano nie stawił się u powódki, a popołudniu zatelefonował, że może zwrócić kupującej 10.000 zł, gdyż to z jej winy auto uległo zepsuciu. Doszło do kłótni między stronami. Pozwany nie przyjechał ostatecznie do miejsca zamieszkania powódki, nie obejrzał usterki, nie chciał naprawić pojazdu, proponował tylko zwrot części zapłaconych pieniędzy.

/dowód: umowa kupna- sprzedaży pojazdu z dnia 18.03.2015 r. - k. 9, zeznania powódki E. C. (1)- k. 34-35, pozwanego J. M. (1)- k. 35, świadków E. C. (2)- k. 31v-32, A. C.- k. 32/

Strony nie mogły dojść do porozumienia. Powódka nie zarejestrowała kupionego auta, gdyż przy ujawnionej usterce badanie stanu technicznego pojazdu nie było możliwe. Zmuszona byłaby w urzędzie zapłacić także podatek akcyzowy od samochodu terenowego zarejestrowanego jako ciężarowy. Wobec braku reakcji ze strony pozwanego na zgłoszoną usterkę, powódka pismem z dnia 21.03.2015 r. odstąpiła od umowy kupna- sprzedaży pojazdu zawartej w dniu 18.08.2015 r., wzywając J. M. (2) do zwrotu kwoty 14.700 zł i zabrania przedmiotu sprzedaży.

/dowód: pisemne odstąpienie od umowy kupna- sprzedaży z dnia 21.03.2015 r. wraz z dowodem doręczenia- k. 7-8, zeznania powódki E. C. (1)- k. 34v/

Z uwagi na wątpliwości co do sprawności samochodu powódka zleciła rzeczoznawcy samochodowemu J. D. wykonanie oceny technicznej auta T. (...). (...) zostało przywiezione do S. na lawecie przez brata powódki A. C.. W ekspertyzie z dnia 26.03.2015 r. opiniujący stwierdził, że pojazd jest uszkodzony i kwalifikuje się do naprawy. Miał wycieki oleju, a po uruchomieniu silnika węże układu chłodzenia zaczęły pęcznieć oraz płyn chłodniczy był wyrzucany ze zbiornika wyrównawczego. W jego ocenie usterki świadczyły o uszkodzeniu głowicy lub uszczelki pod głowicą. Rzeczoznawca określił, że pojazd nie nadaje się do eksploatacji i nie spełnia warunków do pozytywnego przejścia badania technicznego. Cenę rynkową auta określił na kwotę 6.900 zł.

/dowód: ekspertyza techniczna rzeczoznawcy samochodowego J. D. z dnia 26.03.2015 r. wraz z dokumentacją fotograficzną- k. 15-18, zeznania świadka J. D.- k. 29-29v/

Powódka pismem z dnia 22.04.2015 r. wezwała pozwanego do zwrotu ceny towaru za zakupiony samochód. Wskazała, że występowała do rzeczoznawcy samochodowego, który określił, że pojazd nie nadaje się do eksploatacji. E. C. (1) ostatecznie pismem z dnia 07.05.2015 r. wezwała J. M. (1) do zapłaty kwoty 14.700 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pozwany nie odpowiedział na pismo, nie zwrócił też żądanej kwoty.

/dowód: wezwania do zapłaty z dnia 22.04.2015 r. i 07.05.2015 r. wraz z dowodami nadania- k. 11-14/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, m.in. umowy, pisemnego odstąpienia od umowy i dalszej korespondencji do pozwanego, ekspertyzy technicznej wraz z fotografiami, a także zeznań powoda E. C. (1), pozwanego J. M. (1) oraz świadków J. D., E. C. (2) i A. C.. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniają i razem zebrane obrazują, przebieg transakcji kupna- sprzedaży między stronami, odstąpienie od umowy przez stronę powodową, czy wskazują na niezgodność towaru- samochodu z umową.

Dowodom z dokumentów Sąd w całości dał wiarę, albowiem ich autentyczność i treść nie budzi zastrzeżeń. Ponadto żadna ze stron nie podważała ich wiarygodności

i nie zaprzeczyła ich materii. Wnioski o niezgodności towaru z umową potwierdza ekspertyza techniczna sporządzona przez rzeczoznawcę majątkowego.

Zeznaniom powódki E. C. (1) Sąd w całości dał wiarę. Są one jasne, klarowne, niesprzeczne, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym wnioskami ekspertyzy rzeczoznawcy. Powódka wskazuje, że auto zepsuło się bezpośrednio po zakupie i w tej części jej zeznania są zbieżne z zeznaniami pozostałych świadków.

Zasadniczo na akceptację zasługują także zeznania pozwanego J. M. (1). Pozwany w dużej części potwierdza wersję powoda w zakresie okoliczności towarzyszących zawarciu umowy kupna- sprzedaży. Jego zeznania potwierdzają zeznania świadków.

Wiarygodne są też zeznania J. D., E. C. (2) i A. C.. Świadczyli zeznają ze sobą zgodnie przedstawiając przebieg transakcji kupna- sprzedaży samochodu, czy też zauważone następczo wady pojazdu. Z kolei J. D. w ramach swoich kompetencji i wiedzy określił stan techniczny pojazdu i jego wartość rynkową.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w całości zasadne.

Z przepisu art. 556 kc wynika, iż sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli m.in. nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia, nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, czy nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia. Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556 (1) i art. 556 (2) kc). Sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili-art. 559 kc.

Odpowiedzialność z tytułu rękojmi, o jakiej mowa wyżej, jest odpowiedzialnością bezwzględną, której wystarczającą przesłanką faktyczną jest ustalenie, że sprzedana kupującemu rzecz wykazuje cechy kwalifikujące ją w danym stosunku prawnym jako rzecz wadliwą. Określając pojęcie wadliwości fizycznej rzeczy sprzedanej należy wskazać, że decydujące znaczenie ma kryterium funkcjonalne związane z przeznaczeniem rzeczy oraz jej użytecznością ze względu na cel oznaczony w umowie albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia rzeczy oraz o właściwości, o której istnieniu zapewnił sprzedawca kupującego.

W realiach niniejszego postępowania Sąd uznał, iż sprzedany przez pozwanego samochód był dotknięty wadą fizyczną. Jego awaria wystąpiła w dniu zakupu, po przejechaniu przez powódkę kilku kilometrów. Przeprowadzone postępowanie dowiodło, że nie może być mowy o tym, aby w jakikolwiek sposób powódka przyczyniła się do jego zepsucia. Woda w układzie chłodniczym zagotowała się w trakcie normalnego użytkowania pojazdu. Przedłożona przez stronę powodową opinia prywatna daje uprawnienie do twierdzenia, iż auto będące przedmiotem sprzedaży nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć. Jego stan techniczny powoduje, iż pojazd nie nadaje się do eksploatacji i potrzebuje wykonania szeregu kosztownych czynności naprawczych, aby przywrócić mu zdolność poruszania się. W tym stanie auto nie przeszłoby badania dopuszczającego je do ruchu. Kupujący decydując się na auto używane winien mieć na uwadze, że może być awaryjne i w jego użytkowaniu mogą pojawić się pewne problemy, inaczej jak przy kupnie auta nowego. Jednak wady jakie miał sprzedawany samochód znacznie przekraczają pojęcie normalnego użytkowania rzeczy ruchomej. Kupując auto, nawet dwudziestoparoletnie należy oczekiwać, że będzie się ono sprawnie poruszało po drodze, a zwłaszcza w pierwszym okresie jego użytkowania, zaraz po zakupie. O niezgodności rzeczy sprzedanej z umową świadczy też wartość rynkowa pojazdu w chwili nabycia ustalona przez rzeczoznawcę samochodowego na kwotę 6.900 zł, znacznie niższa niż cena zakupu auta przez powoda. Wnioski opinii

prywatnej w tym zakresie Sąd w całości podziela. Wady tkwiły w rzeczy sprzedanej a pozwany nie może zasłaniać się twierdzeniem, iż powódka w umowie oświadczyła, że znany jest jej stan techniczny kupowanego auta.

Art. 560 § 1 zd. 1 kc stanowi, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 4 kc).

Wskazany wyżej przepis określa rozmiar uprawnień, jakie przysługują kupującemu w ramach rękojmi w razie wadliwości przedmiotu sprzedaży. Odstąpienie od umowy to jednostronne oświadczenie woli kupującego, które niweczy skutki umowy sprzedaży. W tym stanie rzeczy zauważyć należy, że powódka właściwie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Już w 3 dni po zawarciu umowy, wiedząc, że nie będzie mogła korzystać z auta zgodnie z jego przeznaczeniem, pisemnie odstąpiła od umowy, wzywając pozwanego do zawrotu ceny sprzedaży. Naprawa pojazdu była właściwie niemożliwa w rozsądnym terminie, a pozwany mimo obietnic nie przyjechał do powódki i nie obejrzał wady auta. Także obniżenie ceny, przy zapewne dużych kosztach naprawy samochodu, nie było uzasadnione. Bez wątpienia wskazane usterki były istotne z punktu widzenia niemożności używania auta.

Wobec powyższego Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 14.700 zł, opierając się na treści art. 556 kc, art. 556 (1) kc, art. 556 (2) kc i art. 559 kc w zw. z art. 560 § 1 i § 4 kc.

Roszczenie w zakresie odsetek uzasadnia przepis art. 481 § 1 i 2 kc.

Orzeczenie o kosztach postępowania ma podstawę w treści art. 98 § 1 i 3 kpc. Na ogólną sumę 2.417 zł, złożyły się poniesione przez powoda wydatki związane z wynagrodzeniem za pomoc profesjonalnego pełnomocnika obliczone według norm taryfowych i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

W pkt III wyroku Sąd, w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r., nr 90, poz. 594), nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Lesku kwotę 735 zł, tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której powód został zwolniony. Kwotę obliczono od wygranego przez powoda żądania.